

بررسی تأثیر والدین بر پرخاشگری کودکان

فاطمه چنانی^۱، سارا تقی‌زاده^۲

^۱دکترای زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه‌های فرهنگیان استان خوزستان

^۲دانشجوی کارشناسی آموزش راهنمایی و مشاوره دانشگاه فرهنگیان اهواز، پردیس حضرت فاطمه الزهرا (س).

چکیده

هدف از اجرای این پژوهش، بررسی تأثیر عملکرد والدین بر پرخاشگری کودکان می‌باشد. در این مقاله به صورت مروری و با استفاده از روش کتابخانه‌ای چگونگی تأثیر والدین در ایجاد و افزایش پرخاشگری در کودکان بیان شده است. پرخاشگری رفتاری است که کودک به صورت آگاهانه با قصد آسیب به دیگران و یا خود انجام می‌دهد. طبق نظریه یادگیری اجتماعی کودک بسیاری از رفتارهای خود را از طریق مشاهده الگوها به ویژه الگوهایی که برای وی دارای ارزش هستند، می‌آموزد که یکی از این الگوها والدین کودک می‌باشند. هنگامی که کودک شاهد نزاع و درگیری والدین و روابط سرد و پرخاشگرانه میان آن‌ها باشد، در خانه با والدین دارای اعتیاد به مواد مخدر زندگی کند و یا در جریان طلاق و جدایی والدین قرار گیرد رفتارهای پرخاشگرانه از خود بروز می‌دهد. از عوامل دیگر ایجاد پرخاشگری می‌توان به تولد نوزاد جدید و رقابت و کشمکش‌های میان خواهران و برادران، اشاره کرد. تنبیه بدنی، عدم توجه به کودک و نیازهایش، عدم ارتباط صحیح در سال‌های اولیه زندگی، عدم تعهد مادران شاغل نسبت به نقش مادری و عدم توجه به نوع و زمان تماشای تلویزیون و بازی‌های کامپیوتری نیز از عوامل ایجاد و تشدید پرخاشگری می‌باشد که در پایان راهکارهایی در جهت کاهش این رفتار ارائه شده است تا از این طریق به والدین آموزش داده شود تا بتوانند در کنترل و پیشگیری از بروز این رفتار قدم بردارند.

واژه‌های کلیدی: پرخاشگری، کودک، والدین، طلاق، تنبیه

